

Ukrajina je poslední katastrofou neokonzervativců

 prvnizpravy.cz/zpravy/zpravy/ukrajina-je-posledni-katastrofou-neokonzervativcu

**Válka na Ukrajině je
vyvrcholením 30letého
projektu amerického
neokonzervativního hnutí, píše Jeffrey D. Sachsna VeteransToday.**

 Ukrajina je poslední katastrofou neokonzervativců

Joe Biden, americký prezident

30. června 2022 - 06:20

Bidenova administrativa je plná stejných neoconů, kteří bojovali za americké války v Srbsku (1999), Afghánistánu (2001), Iráku (2003), Sýrii (2011), Libyi (2011) a kteří udělali tolik pro provokaci Ruska. invaze na Ukrajinu.

Neokonzervativní hnutí je jedním z nezměrných katastrof, přesto Biden obsadil svůj tým neokony. Výsledkem je, že Biden směřuje Ukrajinu, USA a Evropskou unii k dalšímu geopolitickému debaklu. Pokud má Evropa nějaký přehled, oddělí se od těchto debaklů zahraniční politiky USA.

Neokonzervativní hnutí vzniklo v 70. letech kolem skupiny veřejných intelektuálů, z nichž několik bylo ovlivněno politologem Leo Straussem z Chicagské univerzity a klasicistou z Yaleské univerzity Donaldem Kaganem. Mezi neoconské vůdce patřili Norman Podhoretz, Irving Kristol, Paul Wolfowitz, Robert Kagan (syn Donalda), Frederick Kagan (syn Donalda), Victoria Nuland (manželka Roberta), Elliott Cohen, Elliott Abrams a Kimberley Allen Kagan (manželka Fredericka).

Hlavním poselstvím neokonzervativců je, že USA musí mít vojenskou moc v každém regionu světa a musí čelit rostoucím regionálním mocnostem, které by jednoho dne mohly zpochybnit globální nebo regionální dominanci USA, nejdůležitější je Rusko a Čína. Za tímto účelem by americká vojenská síla měla být předem rozmístěna na stovkách vojenských základen po celém světě a USA by měly být připraveny vést války dle vlastního výběru podle potřeby. Spojené národy mohou Spojené státy používat pouze v případě, že jsou užitečné pro účely USA.

Tento přístup poprvé vyjádřil Paul Wolfowitz ve svém návrhu Směrnice obranné politiky (DPG) napsané pro ministerstvo obrany v roce 2002. Návrh požadoval rozšíření bezpečnostní sítě pod vedením USA do střední a východní Evropy navzdory výslovnému příslibu Němců. Ministr zahraničí Hans-Dietrich Genscher v roce 1990 prohlásil, že po sjednocení Německa nebude následovat rozšiřování NATO na východ.

Wolfowitz se také zastal amerických válek, když hájil právo Ameriky jednat nezávisle, dokonce i samostatně, v reakci na krize, které se týkají USA. Podle generála Wesleyho Clarka Wolfowitz Clarkovi již v květnu 1991 jasně řekl, že USA povedou operace pro změnu režimu v Iráku, Sýrii a na území dalších bývalých sovětských spojencích.

Neoconi prosazovali rozšíření NATO o Ukrajinu ještě předtím, než se stalo oficiální politikou USA za George W. Bushe mladšího v roce 2008. Členství Ukrajiny v NATO považovali za klíč k regionální a globální dominanci USA. Robert Kagan vysvětlil neokonzervativní případ rozšíření NATO v dubnu 2006:

Rusové a Číňané nevidí nic přirozeného v „barevných revolucích“ bývalého Sovětského svazu, pouze převraty podporované Západem, jejichž cílem je prosadit západní vliv ve strategicky důležitých částech světa. To se tak mýlí? Nemůže být úspěšná liberalizace Ukrajiny, na kterou naléhají a podporují západní demokracie, jen předejrou k začlenění tohoto národa do NATO a Evropské unie – zkrátka k rozšíření západní liberální hegemonie?

Kagan uznal hroživé důsledky rozšíření NATO. Cituje jednoho odborníka, který řekl: „Kreml se se vši vážností připravuje na ‚bitvu o Ukrajinu‘. Po pádu Sovětského svazu měly USA i Rusko usilovat o neutrální Ukrajinu jako obezřetný nárazník a pojistný ventil.

Místo toho neoconi chtěli americkou „hegemonii“, zatímco Rusové zahájili bitvu částečně v obraně a částečně také ze svých vlastních imperiálních nároků. Odstíny krymské války (1853-6), kdy se Británie a Francie snažily oslabit Rusko v Černém moři po ruském tlaku na Osmanskou říši.

Kagan napsal článek jako soukromá osoba, zatímco jeho manželka Victoria Nulandová byla velvyslankyní USA při NATO za George W. Bushe, Jr. Nulandová byla neokonzervativní par excellence. Kromě toho, že působila jako Bushova velvyslankyně při NATO, byla Nulandová v letech 2013-17 náměstkyní ministra zahraničí Baracka Obamy pro evropské a eurasijské záležitosti, kde se podílela na svržení ukrajinského proruského prezidenta Viktora Janukovyče, a nyní působí jako Bidenova náměstkyně ministra zahraničí. Stát, který řídí politiku USA vůči válce na Ukrajině.

Neokonzervativní plán je založen na prvořadém falešném předpokladu: že americká vojenská, finanční, technologická a ekonomická převaha jim umožňuje diktovat podmínky ve všech oblastech světa. Je to pozice jak pozoruhodné arogance, tak pozoruhodného pohrdání důkazy. Od 50. let 20. století byly USA zmařeny nebo poraženy téměř ve všech regionálních konfliktech, kterých se účastnily.

Přesto v „bitvě o Ukrajinu“ byli neoconi připraveni vyvolat vojenskou konfrontaci s Ruskem rozšířením NATO přes vehementní námitky Ruska, protože vroucně věří, že Rusko bude poraženo americkými finančními sankcemi a výzbrojí NATO.

Institut pro studium války (ISW), neokonzervativní think-tank vedený Kimberley Allen Kagan (a podporovaný odborníkem na obranu, jako je General Dynamics a Raytheon), nadále slibuje ukrajinské vítězství. Ohledně postupu Ruska nabídla ISW typický komentář: „Bez ohledu na to, na které straně je město [Sievierodoneck], ruská ofenzíva na operační a strategické úrovni pravděpodobně vyvrcholí, což Ukrajině dá šanci obnovit svoji operační úroveň protiofenzívy k zatlačení ruských sil zpět.“

Skutečnosti na místě však naznačují opak. Ekonomické sankce Západu měly malý nepříznivý dopad na Rusko, zatímco jejich „bumerangový“ účinek na zbytek světa byl velký. Schopnost USA zásobovat Ukrajinu municí a zbraněmi je navíc vážně omezována omezenou výrobní kapacitou Ameriky a přerušenými dodavatelskými řetězci. Průmyslová kapacita Ruska samozřejmě převyšuje kapacitu Ukrajiny. Ruský HDP byl zhruba 10x vyšší než Ukrajina před válkou a Ukrajina nyní ve válce ztratila velkou část své průmyslové kapacity.

Nejpravděpodobnějším výsledkem současných bojů je, že Rusko obsadí velkou část Ukrajiny, přičemž možná ponechá Ukrajinu ve vnitrozemí. V Evropě a USA poroste frustrace z vojenských ztrát a stagflačních důsledků války a sankcí. Následné efekty by mohly být zničující, pokud se k moci dostane pravicový demagog v USA (nebo v případě Trumpa se k moci vrátí), slibující obnovit zašlou vojenskou slávu Ameriky prostřednictvím nebezpečné eskalace.

Místo riskování této katastrofy je skutečným řešením ukončit neokonzervativní fantazie za posledních 30 let a Ukrajina a Rusko se vrátit k jednacímu stolu, přičemž NATO se zaváže ukončit svůj závazek k rozšíření o Ukrajinu a Gruzii na východ výměnou za životaschopný mír, který respektuje a chrání suverenitu a územní celistvost Ukrajiny.

Jeffrey D. Sachs je profesorem ekonomie; Ředitel Centra pro udržitelný rozvoj v Institutu Země na Kolumbijské univerzitě.

(rp,prvnizpravy.cz,veteranstoday,foto:arch.)